

Where is G-d?

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מז עמוד א

קטן היודע למי מברכין - מזמנין עליו. אביי ורבא הוו יתבי קמיה דרבה, אמר להו רבה: למי מברכין? אמרי ליה: לרחמנא. - ורחמנא היכא יתיב? רבא אחוי לשמי טללא, אביי נפק לברא אחוי כלפי שמיא. אמר להו רבה: תרוויכו רבנן הויתו. היינו דאמרי אינשי: בוצין בוצין מקטפיה ידיע

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכת המזון סימן קצט סעיף י

קטן שהגיע לעונת הפעוטות ויודע למי מברכין, מזמנין עליו ומצטרף בין לשלשה בין לעשרה. הגה: וי"א דאין מצטרפין אותו כלל עד שיהא בן שלש עשרה שנה

מהרש"א חידושי אגדות מסכת ברכות דף מז עמוד א

ורחמנא היכא יתיב כו'. דמה שא"ל לרחמנא אפשר דאכתי לא ידעו למי מברכין דאינן יודעין מי הוא רחמנא אלא דכך למדו מפי אביהם ורבם לומר כן

שו"ת ציץ אליעזר חלק יח סימן סג

אזכיר לזה מה ששמעתי מפי רבינו ז"ל בביקורי בסוכתו בחג הסוכות האחרון לימי חייו פירוש נפלא בגמ' ברכות ד' מ"ח. דמובא שם סיפור כזה: אביי ורבא הוו יתבי קמיה דרבה, אמר להו רבה למי מברכין. אמרי ליה לרחמנא. ורחמנא היכא יתיב, רבא אחוי לשמי טללא, אביי נפק לברא אחוי כלפי שמיא. אמר להו רבה תרוויכו רבנן הויתו, היינו דאמרי אינשי בוצין בוצין מקטפיה ידיע: ושאל רבינו ז"ל במה התבטא הגדלות של שניהם, וביותר של אביי שנפק לברא להחוות כלפי שמיא. וביאר דכל אחד השיב את תשובתו והדגישו לפי מצבו שהיה נמצא בו. לרבא היו הורים ובית שבאמצעותם ירד גם עבורו השפע מן השמים וקיבל אותו על ידם, ולכן הראה לשמי טללא, לאמר: מזונתי ופרנסתי יורד משמיא אלי דרך הבית בית - הורי, והמה רק הממצעים והברכה וההודאה העיקרית על כך לד' היא. אבל אביי לא היו לו הורים כדאיתא בחז"ל קדושין (ד' ל"א ע"ב) דכשאמו נתעברה מת אביו, וכשילדתו מתה אמו, באופן שלא היה לו אמצעי מפרנס, ועל זה הוא שרמז בצאתו החוצה כלפי השמים הפתוחים ובהצבעתו כלפי

שמיא, לאמר: אם כי אבי ואמי עזבוני אבל מבטחי בד' היושב בשמים, הוא המאספני, ומשם באופן ישיר ישלח לי עזרתו מקודש, והוא פירוש נפלא

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף כח עמוד א

הויות דאביי ורבא

רש"י מסכת גיטין דף לד עמוד ב

ונראה בעיני דעל שם שרבה בר נחמני גידל אביי בביתו ולמדו תורה שהיה יתום השיאו את שם אביו נחמני רבה סתם הוא רבה בר נחמני

הושע פרק יד פסוק ד

אַשְׁרֵי־בֶן־יְרַחֵם יְתוֹם

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סו עמוד א

אמר אביי: מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כא עמוד ב

אבא אומנא הוה אתי ליה שלמא ממתבתא דרקיעא כל יומא, ולאביי כל מעלי יומא דשבתא, לרבא כל מעלי יומא דכיפורי. הוה קא חלשא דעתיה דאביי משום דאבא אומנא. אמרו ליה: לא מצית למיעבד כעובדיה. ומאי הוּו עובדיה דאבא אומנא? דכי הוה עביד מילתא הוה מחית גברי לחוד ונשי לחוד, ואית ליה לבושא דאית ביה קרנא דהוות בזיעא כי כוסילתא. כי הוות אתיא ליה איתתא הוה מלביש לה, כי היכי דלא ניסתכל בה. ואית ליה דוכתא דצניעא דשדי ביה פשיטי דשקיל. דאית ליה - שדי ביה, דלית ליה - לא מיכסיף. כי הוה אתרמי ליה צורבא מרבנן אגרא מיניה לא שקיל, ובתר דקאי - יהיב ליה פשיטי, ואמר ליה: זיל בריא נפשך